

Ikt. sz.: NOB/16/2012.

NOB-9/2012.
(NOB-41/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2012. április 2-án, hétfőn, 12 óra 03 perckor
az Országház földszint 1. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Határozatképeség megállapítása, napirend elfogadása.....	5
A nemzeti örökségről szóló H/6548. számú határozati javaslat általános vitára való alkalmasságának megtárgyalása.....	5
<i>Mihályfi László kiegészítése</i>	<i>5</i>
<i>Kérdések, észrevételek.....</i>	<i>6</i>
<i>Határozathozatal.....</i>	<i>7</i>
A Nemzetiségek Napjáról szóló H/6265. számú határozati javaslat módosító javaslatainak megvitatása.....	8
Dr. Horváth János (Fidesz), az Országgyűlés korelnökének beszámolója az egyesült államokbeli útvjáról	8
<i>Dr. Horváth János beszámolója.....</i>	<i>8</i>
Egyebek	13

Napirendi javaslat

1. Dr. Horváth János (Fidesz), az Országgyűlés korelnökének beszámolója az egyesült államokbeli útból
2. A nemzeti örökségről szóló határozati javaslat (H/6584. szám)
(Lázár János (Fidesz), dr. Semjén Zsolt (KDNP), L. Simon László és Potápi Árpád János (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Általános vita)
3. A Nemzetiségek Napjáról szóló határozati javaslat (H/6265. szám)
(Módosító javaslatok megvitatása)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Potápi Árpád János** (Fidesz), a bizottság elnöke

Csóti György (Fidesz)
Dr. Hoppál Péter (Fidesz)
Kőszegi Zoltán (Fidesz)
Kalmár Ferenc András (KDNP)
Dr. Stágel Bence (KDNP)
Szabó Vilmos (MSZP)
Szávay István (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Kovács Ferenc (Fidesz) Potápi Árpád Jánosnak (Fidesz)
Dr. Szili Katalin (független) Csóti Györgynek (Fidesz)
Ékes Ilona (Fidesz) Kalmár Ferenc Andrásnak (KDNP)
Kőszegi Zoltán (Fidesz) megérkezéséig dr. Hoppál Péternek (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Horváth János (Fidesz), az Országgyűlés korelnöke
Mihályfi László főosztályvezető (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Paulik Antal főosztályvezető-helyettes (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 03 perc)

Határozatképeség megállapítása, napirend elfogadása

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Sok szeretettel köszöntök mindenkit a mai bizottsági ülésünkön. Külön nagy tisztelettel és szeretettel üdvözlöm az Országgyűlés korelnökét, dr. Horváth János képviselőtársunkat, aki a mai ülésünkön egy tájékoztatót ad.

Szeretném bejelenteni a helyettesítéseket: dr. Kovács Ferenc alelnököt én helyettesítem, dr. Szili Katalin alelnököt Csóti György képviselő úr, Ékes Ilonát Kalmár Ferenc képviselő úr, Kőszegi Zoltánt pedig dr. Hoppál Péter képviselő úr fogja helyettesíteni. Megállapítom, hogy határozatképes a bizottság.

A napirend elfogadása előtt szeretném tájékoztatni képviselőtársaimat, hogy a kiküldött meghívóhoz képest március 28-án a nemzeti örökségről szóló H/6548. számú határozati javaslatához csatlakoztam, és így mint előterjesztő is veszek részt ennél a napirendi pontnál.

Az időbeosztásunk miatt, a vendégeink, illetve az egyes napirendi pontoknál azok miatt, akik segítenek bennünket, szeretnék egy módosítást eszközölni a napirendi javaslaton, mégpedig úgy, hogy az eredeti 2-es lenne az 1-es, a 3-as pedig a 2-es, és a korelnök urat pedig a 3. napirendi pontban hallgatnánk meg. Én úgy gondolom, hogy így az első kettő napirendi pont néhány perc alatt le fog menni, utána pedig a tájékoztatóra lesz több idő.

Tisztelt Bizottság! Megkérdezem, hogy a napirendi javaslatot elfogadják-e. Kérem, jelezzék! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Úgy látom, hogy egyhangúlag elfogadtuk a napirendi javaslatot. *(Kőszegi Zoltán megérkezik az ülésre.)*

Üdvözlöm Kőszegi Zoltán kollégánkat, aki most érkezett.

A nemzeti örökségről szóló H/6548. számú határozati javaslat általános vitára való alkalmasságának megtárgyalása

Az 1. napirendi pontunk a nemzeti örökségről szóló határozati javaslat, H/6548. számon kapták kézhez a képviselők, ez Lázár János, dr. Semjén Zsolt, Simon László és Potápi Árpád János képviselők önálló indítványa. A kormány részéről üdvözlöm Mihályfi László fősztályvezető urat. *(Jelzésre:)* Ügyrend.

KALMÁR FERENC ANDRÁS (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Ügyrendi javaslatom volna, hogy tekintettel az egyórás parlamenti kezdésre - és nagyon fontos kezdésre -, úgy gondoljuk, hogy háromnegyed egykor be kellene fejezni az ülést.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az 1. napirendi pont már lemehetett volna egyébként, de köszönöm. *(Derültség.)* Erről, azt gondolom, hogy nem kell szavaznunk, hiszen mindegyik frakció jelezte már, hogy az egyórás kezdésre minden képviselő ott szeretne lenni.

Megkérdezem a fősztályvezető urat, hogy van-e kiegészítése a kormány részéről.

Mihályfi László kiegészítése

MIHÁLYFI LÁSZLÓ (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm szépen a lehetőséget. Nem kívánok visszaélni a bizottságnak az idejével, ezért kiegészítést nem teszek. Annyit szeretnék hangsúlyozni, hogy a kormány egyértelműen támogatja a javaslatban rögzítetteket.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Előterjesztőként én a leírtakhoz képest nem kívánok hozzátenni semmit.

Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kinek van kérdése, hozzászólása. *(Jelzésre:)* Igen, Szávay képviselő úr.

Kérdések, észrevételek

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Megjelentek! Tisztelt Vendégek! Tisztelt Bizottság! Megint egy nagyon fontos, szimbolikus térben mozgó javaslat van előttünk, amit mi természetesen támogatni fogunk nyilván, azzal együtt is, hogy ismét jelezzük, hogy talán egy kicsit érdemes lenne elgondolkodni azon, hogy ezeket a különböző határozati javaslatokat, amelyek itt most a történelmi múltunk, illetve a kultúrák kapcsán gyakorlatilag hetente beérkeznek valamelyik kormánypárti képviselőtől, ezt érdemes lenne valamennyire egy kicsit átgondolni vagy összegezni, szinkronba hozni. Fontosak ezek a javaslatok, még egyszer mondom, mi is támogatjuk, csak van azért annak nyilván egy üzenete, hogy most már hetente dolgozunk egy olyan javaslattal, ami abszolút a szimbolikus térben mozog.

És hogy mennyire szimbolikus térben mozog, a támogatásunkkal együtt szeretném jelezni, hogy azért két dolgot hiányolok ebből a javaslatból. Egyrészt az egyházakat, mint a magyar kultúra fenntartásának és a kulturális örökség egyik ápolójának letéteményesit, nincsen utalás az egyházakra egyáltalán ebben a javaslatban. A másik: ha már egyszer nemzeti örökségről, kultúráról beszélünk és az elcsatolt területeken élő magyarokról, akkor a kulturális autonómia is mint olyan, úgy gondoljuk, hogy valahol kellene és jó lenne, hogyha szerepelne ebben a javaslatban. Ezzel kapcsolatban természetesen meg fogjuk tenni a módosító javaslatainkat, de az előterjesztést támogatjuk.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Van-e még hozzászólás? *(Jelzésre:)* Stágel Bence!

DR. STÁGEL BENCE (Fidesz): Én egy pár nagyon rövid megjegyzést tennék, tudom, hogy majd módosító javaslatokkal lehet ezt pontosítani.

A (3) bekezdésben ez a „melyben kimondatik” kifejezés helyett a „mely kimondja” jobb lenne, tehát ez az, ami inkább magyarul van megfogalmazva.

Az (5) bekezdésben én nem nagyon értem ezt a „kulturális örökség fenntartható fejlesztése” megfogalmazást. A fenntartható fejlődés fogalmat azt alapvetően a környezetvédelemben használjuk, és itt ez igazából egy kérdés is majd a kormány képviselője részére, hogy mit jelent ez a kulturális örökség fenntartható fejlesztése. Fejlesztjük - a fenntarthatóság az szerintem itt teljesen magától értetődő gondolatiság.

Üdvözlöm azt, hogy megjelenik már ebben az országgyűlési határozatban is a gazdaságfejlesztési lehetőségekre való utalás, azt gondolom, hogy ez a jövő nemzedékek szempontjából is fontos.

Részben csatlakozva itt ellenzéki képviselőtársamhoz, mindenképpen fontosnak tartanám a keresztény Európára való hivatkozást. Legalább a keresztény Európa örökségére és jelenére való hivatkozás itt jelenjen meg. Ami itt nekem szembeötlő volt, az a (6) bekezdésben a kulturális sokszínűség eszménye, szerintem itt nyugodtan fogalmazhatunk a keresztény Európaisággal is összefüggésben. Tehát ez a kulturális sokszínűség szerintem nyugodtan lecserélhető.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Csóti György képviselő úr!

CSÓTI GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Részben csatlakozom az előttem szóló képviselőtársamhoz, hogy az (5) bekezdésben a „meggyőződve arról...” helyett én azt írnám ide, hogy „megőrizni és fejleszteni” vagy „megőrzése és fejlesztése”, eredetileg is már ezt akartam mondani.

Én javasolnám, hogy itt se „csak” a határon túli - a csak idézőjelben - magyar kulturális örökségről beszéljünk, hanem a Kárpát-medenceiről, tehát itt is a Kárpát-medencei örökség legyen.

Az Országgyűlés a b) pontban ne csak arra kérje fel a kormányt, hogy ennek szellemében alakítsa a környezetet, a jogszabályi környezetet és a szomszédos országokkal ápolt kétoldalú kapcsolatokat, hanem ennek szellemében konkrét intézkedéseket hozzon és programokat dolgozzon ki. Ne csak alakítsa, mert az egy nagyon tág fogalom és nagyon bizonytalan, hanem konkrét intézkedéseket, lépéseket tegyen és dolgozzon ki programokat. Erre szívesen hozok javaslatokat, hogyha kell, hogy miről is lehet vagy lenne itt szó. Tehát az „alakítsa” kevés szerintem.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy van-e még hozzászólás. *(Senki sem jelentkezik.)*

Előterjesztőként én az egyes felvetett dolgokkal egyetértek - be kellene nyújtani módosítókat, össze kellene ezeket szedni és benyújtani módosítóként. *(Csóti György: Meglesz!)* Köszönöm szépen. Főosztályvezető úr!

MIHÁLYFI LÁSZLÓ (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): A magam részéről én is egyetértek a felvetésekkel, és azt gondolom, hogy módosító indítvány keretében fogunk tudni erre reagálni.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Akkor az általános vitára való alkalmasságról kellene döntenünk.

Határozathozatal

Megkérdezem, hogy kik támogatják a határozati javaslat általános vitára való alkalmasságát. Most tegyék fel a kezüket! *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás mellett a bizottság elfogadta. Köszönöm szépen.

Az általános vitában a bizottsági előadó dr. Stágel Bence lenne. Egyetért-e ezzel a bizottság? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, egyetértettünk mindannyian.

Köszönöm szépen a segítséget. *(Jelzésre:)* Igen!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Ezzel kapcsolatban szeretném kérdezni, elnök úr, hogy a felvidéki kitelepítésekkel kapcsolatos határozati javaslatunk, ami két héttel ezelőtt itt volt, visszavonásra került, hamarosan visszajön, hogy annak most mi a sorsa, tudna-e arról az elnök úr valami tájékoztatást adni. Átdolgozásra kerül vagy visszavonják és benyújtanak egy másikat, vagy egy másik koncepció lesz, mint ahogy itt felmerült a bizottság előtt, illetve hogy egyáltalán ez mikor várható, hogyha erről tudna valamit mondani.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Délután tudok erre bővebb választ adni, ugyanis az előterjesztő pont mellettem ül a parlamentben, és vele fogok egyeztetni.

A Nemzetiségek Napjáról szóló H/6265. számú határozati javaslat módosító javaslatainak megvitatása

A következő napirendi pontunk a nemzetiségek napjáról szóló határozati javaslat, H/6265. számon nyújtották be, módosító javaslatokat kell megvitatnunk. Az előterjesztő részéről üdvözlöm Paulik Antal főosztályvezető-helyettes urat. Mindenki előtt ott van az ajánlás. Az 1. és a 2. pontról külön-külön szavazunk.

Az Emberi jogi bizottság preambulum megváltoztatását kezdeményezi. Megkérdem az előterjesztőt, hogy egyetért-e.

PAULIK ANTAL (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Igen, támogatjuk.

ELNÖK: Igen. Megkérdem a bizottságot, hogy egyetért-e a módosítással. Kik értenek egyet? *(Szavazás.)* Köszönöm. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás. Köszönöm szépen. 9 igen szavazat, 2 tartózkodás.

A másik módosítás - összesen kettő van előttünk -: Szávay István képviselő úr szintén a preambulum módosítását javasolja. Megkérdem, hogy az előterjesztő egyetért-e ezzel.

PAULIK ANTAL (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatja.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Megkérdem a bizottság tagjait, hogy kik támogatják. *(Szavazás.)* 1 igen. Kik tartózkodnak? *(Szavazás.)* A többiek mind tartózkodtak. Köszönöm szépen. Tehát 1 támogatás, 9 tartózkodás, nem kapta meg az egyharmadot.

Köszönöm szépen a segítséget Paulik Antal úrnak.

Dr. Horváth János (Fidesz), az Országgyűlés korelnökének beszámolója az egyesült államokbeli útvjáról

A következő napirendi pontunk dr. Horváth János elnök úr beszámolója az egyesült államokbeli útvjáról. Megkérném az elnök urat, hogy foglaljon helyet nálunk, sok szeretettel üdvözlöm. Nem először jár a mi bizottsági ülésünkön, és ezért külön tisztelettel is köszöntöm, és köszönöm, hogy elfogadta a meghívásunkat. Át is adnám a szót.

Dr. Horváth János beszámolója

DR. HORVÁTH JÁNOS (Fidesz): Elnök Úr! Köszönöm az üdvözlést. Igen, beszámoló az amerikai utamról. Pontosabban fogalmazva egy országgyűlési küldöttség ment, ketten mentünk, Bartos Mónika képviselőtársam és én magam. A bizottság nyilván tudja, hogy ez egy nagyobb létszámú és ambíciózusabb szándék volt, végül a szavazások és a helyi, itthoni szempontok miatt ketten jártuk ezt az utat.

Két célja volt a misszióknak, az egyik az amerikai magyarok, magyar közösségekkel való találkozás, a másik egy külpolitikai jellegű misszió: a kormánnyal Washingtonban és törvényhozókkal az országban másutt találkoztunk. Úgy értem, elnök úr, hogy itt a beszámoló az amerikai magyarokkal való találkozásról szól, az a téma, de ha kívánatos, mondhatok egy kétperces tájékoztatót a washingtoni kormánnyal, kormányzati személyekkel való beszélgetésekről.

ELNÖK: Igen, köszönjük szépen.

DR. HORVÁTH JÁNOS (Fidesz): Talán ezt előre, hogy aztán a magyar témák egy csomagban kerüljenek megbeszélésre.

Igen, az utazás közepe felé Washingtonba érkezve, ott is magyarokkal is találkozva, magyar programokban részt véve, ugyanakkor a külügyminisztériumban, tehát a State Departmentben ez hivatalos fogadásnak számít, mint parlamenti küldöttséget fogadtak, az Országgyűlés korelnökeként mutattak be és fogadtak. Nos, akikkel találkoztunk, két külügyminisztériumi államtitkár-helyettes: Mary Jovanovich, aki a kelet-európai régiónak a felelős főtisztviselője, a másik helyettes államtitkár pedig az emberi jogok témájával foglalkozik. Nos, az ő számukra Magyarország egy rendkívül fontos, érdekes téma, mint ahogy tudjuk a hírekből és más forrásokból. Azután a harmadik személy, aki talán - nem talán, bizonyára - a legsúlyosabb tényező ebben, az Evelyn Liebermann, aki a külügyminiszternek, Hillary Clintonnak az egyik főtanácsadója.

Ezek a beszélgetések érdekesek voltak, nem témája ennek a beszámolómnak, de szívesen elmondanám és elmondanánk Bartos Mónika képviselőtársammal együtt. Talán két mondatban a lényege az volt, az üzenet részünkről, részemről, hogy az Amerikai Egyesült Államok, a külpolitika formálói torzított, pontatlan képet ismernek Magyarországról, a tájékozódásuk kevesebb, mint amennyi lehetne, és a pontosabb tájékozottság nyomán kevésbé lenne hátrányos megítélés. Ezzel a szándékkal vagy ilyen háttérrel azt javasoltam, hogy foglalkozzanak a témával, tanulmányozzák. Nem azt a megoldást választottam, hogy érvelek és meggyőzőm őket, hanem arra hívtam fel, azt tanácsoltam, hogy nézzenek bele a témába. Mert hiszen nekik is ez volt a magyarázatuk, hogy az ő véleményük nem azért olyan, mert a magyar politikusok, akik nincsenek hivatalban, Magyarországról árnyékos dolgokat mondanak, hanem ez az ő maguk megállapítása, amerikaiaké. Nos, én erre hivatkoztam, igen, tessék megállapítani és újból megnézni. Az egy régi amerikai szokás, hogy egy szakértő bizottság után jön egy másik szakértő vagy ugyanaz a szakértő újból megnézi, van az az amerikai mondás, hogy second opinion, ez egy szokványos dolog - tegyék ezt. Ígérték, és talán - vagy nem is talán, hanem bizonyosan - ehhez kapcsolható az, hogy az államtitkár-helyettes asszony egy héttel később itt volt Budapesten ő maga, és maga beszélgetett, körülnézett és ez folyamatban van.

Nos, én itt meg is állnék a külpolitikai részével a dolgoknak, és áttérnék a magyar közösségekkel való találkozásra.

Budapestről elröpülve az első állomás Sarasota, Florida volt, onnan két környező városban is jártunk a következő napokban: Venice és Naples, ezek ilyen furcsa módon kiejtendő szavak. Azután a további állomás volt, hogy Bostonba repültünk Floridából, Bostonban néhány nap, onnan vonattal New Yorkba, onnan vonattal Washingtonba. Washingtonban volt egy jelentős magyar tartalmú program is. Majd Washingtonból tovább, Miami, Floridába, ott is egy program, onnan elröpültem már egyedül Los Angelesbe és onnan haza, Budapestre. Ez egy kényelmes út volt. Most egyenként mindegyik helyről mondanék néhány mondatban egy rövid tájékoztatást.

Az első állomás Sarasota. Ott van egy, talán két magyar klub, mind a kettő élénk, eleven, a Kossuth-klub és a Petőfi-klub. Talán a Petőfi klub a szomszéd városban van. Ezek régóta szeretik egymást, néha vitatkoznak, társadalmilag, kulturálisan is kicsit különböző érdeklődésűek. A program Sarasotában: beszédek, beszélgetések, ünnepi vacsora, szoborkoszorúzás. Az a kellemes magyar valami, ahol mindenki jól érezte magát. Szeretik a magyarságukat, büszkék rá és tudni kívánják, mi történik Magyarországon. Segítettek nekünk, a küldöttségnek abban, hogy minél többet elmondjunk, olyan részleteket is, amit talán úgy nemigen mondanánk, de ugyanakkor az érdeklődés az jelzése annak, hogy mennyire azonosulnak ezzel a magyar nemzettel. Ezt a fogalmazást többször használtam, használjuk

mindnyájan, hogy van Magyarország, a magyar állam, van a magyar nemzet, ezeket a megkülönböztetéseket időnként jó volt újrafogalmazni.

Érdeklődés van az iránt, hogy mi történik Magyarországon, és részt kívánnak venni ebben. Hogyan? Kapcsolatok, utazás oda-vissza, honosítás. Az, hogy állampolgár lehet az a sarasotabeli magyar, ez egy nagy élmény, ezzel éltek, szép, jogilag is, emocionálisan is, kulturálisan is. Mondhatom, hogy az Országgyűlésnek az a határozata vagy azok a törvények, amelyek ezt lehetővé tették, ott igen élő és működő fogadtatásra találtak, illetve alkalmazódtak is. Hasonlóképpen a másik két környező városban, Venice-ben és Naples-ban.

A venice-i Petőfi-klub az inkább olyan, ha lehet ilyen társadalmi összehasonlítást használni, az a középosztály, amelyik egyszerűbben főzi a gulyást és egyszerűbben csinálja a programját, mint a sarasotai, amelyik inkább a jómódú főtisztviselők vagy módosabb polgárok, amerikai magyar polgárok, nyugdíjas állapotban, korban lévők települése. Tehát irodalmi, kulturális szempontból van a kettő között különbség, legalábbis ők mondják. Én kevésbé tapasztaltam, mint ahogy ők hangoztatják, de amikor mi nézzük az ottani magyar világot, néha az ő maguk értékelését is hasznos figyelni. Nos, tovább is részletezhetnénk ezt, ha van kérdés, szívesen tenném.

Elröpültünk Bostonba. Boston egy különleges magyar élmény, számomra azért, mert Boston magyarságát ismerem ötven éve vagy még több, sokat éltem ott, jártam ott. Most van Bostonban magyar kulturális élet, magyar közélet és Magyarország iránti érdeklődés, szinte részvétel abban, ami itthon történik velünk. Ezt azért emelem ki és húzom alá ezt a mondatot, mert Bostonban és Boston környékén - Cambridge, Massachusetts - és a környező városokban a magyar élet olyan eltűnőben volt az elmúlt évtizedek során. Még emlékszem harminc évvel ezelőtt Szentgyörgyi Albert körül, amíg élt, a Nobel-díjas tudós körül időnként összejött valami. Aztán volt néhány tennivaló, de aztán elfogytak az emberek - és most hirtelen teremtődött. Számomra ez új volt, évek óta nem jártam Bostonban. Van egy magyar kör, klub, körülbelül 80-100 ember ott jelen volt, ez egy szombati napon volt. Kibérelnek egy házat, ami az ottani egyik unitárius gyülekezetnek a háza, amiben van istentiszteleti terem és különböző tantermek, kultúrtermek, konyha és sok vasárnapi iskolás, egy nagy ház. Ezt kibérelik, kifizetik a bért érte, és mindenki szereti egymást, az unitáriusok is, akik nem magyar unitáriusok, talán véletlenül van köztük, de nem az a jellegzetessége. Az épület az alkalmas, és ott voltak ezek a magyarok, csináltak magyar dolgokat, lobogó, díszítés és étkezés.

És ami a nagy dolog, az a magyar irodalmi és társadalmi program. A legékesebb példa talán az, hogy egy magyar szavalóverseny volt, ifjak, olyan 7-től 14 éves korig, legalább 30-35 ifjú, ennek fele részt vett a szavalóversenyben. Magyar verset szavaltak, Adyt, Arany Jánost, József Attilát, Petőfit - tetszenek hallani a neveket, akiket emlétek -, és olyan magyarul, mintha az Mátészalkán vagy Sárbogárdon lett volna. Semmi idegen kiejtés, sőt, még egyik-másiknál a magyar tájszólás is, az én magam tolnai, Fejér megyei tájszólásom is úgy meg-megjelent. Tehát ezek az ifjak olyan családban élnek és eljönnek oda hetenként, kéthetenként. Az intézmény az ifjak számára a cserkészlet, cserkész ruhában vannak. A magyar cserkészlet Amerikában, amivel ma ott is találkoztam és másutt is, az annyira hasonlít a '30-as évek - hogy mondjam - népi, falukutató cserkészletéhez, ami nem volt az elmúlt fél évszázadban. A cserkészlet a háború után, a II. világháború után még egy-két évig volt, aztán megszűnt, aztán a nyugati világban, emigrációban lett valami, de voltak politikai színei, árnyalatai. Nos, ez visszatért ahhoz a '30-as évekbeli kultúrához, magyar világlátáshoz.

Az iskolájukat, azt mondják, van egy magyar iskolájuk is és működik a magyar iskola, tehát ott tanulják ezeket a verseket és irodalmat, történelmet, és az iskolát is úgy nevezik, hogy Boskola - skóla, de bostoni skóla. Tehát az amerikai szótár számára kreálnak szavakat is. Ezt az egyet igen, iskola, erről hallunk. Tanácsolom, tisztelt bizottság, érdemes odafigyelni és talán jelt adni nekik. Maga a bostoni élmény lehetne egy teljes program,

rendkívüli, ez büszkeség és jó. Amerikában - most talán általánosíthatók is - nem szárad el vagy tűnik el a magyar identitás. Boston, ahol úgy nézett ki ezelőtt pár évtizeddel, hogy megszűnőben van, hát épp ott virágozik ilyen csodálatos módon. Persze kik ezek? Olyan magyarok, többnyire professzionisták, intellektüelek, kutatók, tudósok, Harvard, MIT, Boston környéki nagy körben kutatóintézetekben dolgozó emberek, feleséggel, gyermekkel, akik a gyermeket elviszik a magyar helyre, ami a cserkészet, aztán, ha a gyereket elviszik, a szülők is ott maradnak egész nap, tehát ők maguk is foglalkoznak ezzel. Tehát az ok és okozat, mondhatjuk így vagy amúgy, de valószínűleg inkább az a pontos, hogy a gyerekeknek a magyar kultúrát, azonosságot kívánják megőrizni, átadni, és akkor már maguk is csinálják ezek az emberek. Jóraivaló emberek, igen sok jó magyar patriótával és művelt magyar patriótával találkozhatunk ott.

Utána vonatra ültünk, New York felé. Amerikában élmény vonattal utazni, valamikor, az én régi amerikai inkarnációm alatt sokszor megjártam Boston-New York-Washingtont, de ez most is olyan jó és kellemes, nem kell a repülőtéren azt a sok minden furcsaságot csinálni, ami a repülőtérről jár. New Yorkba mentünk. A New York-i magyar apparátus az elsősorban a főkonzulátusunk körül van, Dán Károly a főkonzulunk, aki nagykövetségi rangban irányítja ezeket a dolgokat. Kompetens, jól csinálja, tehát ami külpolitikai jellegű is, bár a külpolitika nem onnan intéződik, a külképviseletünk Washingtonban van a nagykövetségnél, mégis, az Egyesült Nemzeteknél van a másik nagykövetségünk. Szóval Dán Károly főkonzul, bár nagykövetségi rangban a magyarokat figyeli és tartja össze: magyar programok, a szokásos konzuli dolgokon túl egyéni ügyek, üzleti és befektetési és minden. De most nem feladatom, úgy érzem, arról beszámolni, hanem az, hogy magyar csoportok megint vannak, Dán Károly összejövetelein, legyen az reggeli vagy délutáni beszélgetés, vagy ünnepi vacsora, olyan magyarok is részt vesznek, akik azelőtt sose találkoztak vagy harminc éve nem találkoztak. Van valami egymásra találás vagy mondhatnám, hogy egymással való szóba állás hajlandósága, készsége olyan New York környéki magyarok között, akik ezt korábban nem tették.

Szóval a külpolitikánk itt, ezen a helyen a magyar közösségek felé is hatásos. Ehhez a mondathoz még hozzáteszek egy rövid mondatot: ezt azért érdemes megjegyezni, mert a korábbi évtized során ismételt panaszok voltak magyar közösségek Amerikából, hogy a külképviseletünk, Magyarország külképviselete lenézi őket vagy számba se veszi őket, sőt, még annál is rosszabb. Ennek most nincs nyoma, éppen ellenkezőleg, a New York-i tapasztalat igen-igen pozitív. Most sorolhatnák neveket, akik nem látták egymást hosszú ideje vagy csak tudtak egymásról évtizedek óta, de amikor most meghívást kaptak, hogy a Magyar Országgyűlésnek egy küldöttsége ott van, ketten voltunk és az irodavezetőnk, aki protokollkísérőnk volt, azok a magyarok eljöttek és részt vettek és kellemes beszélgetések alakultak ki, és úgy el-elpanaszokdták, hogy miért nem csináltuk ezt már korábban - na majd mostan.

New Yorkból elautóztunk föl, Észak-Connecticutba, még New Havenen, a Yale Egyetemen túl van egy magyar klub, élénk, eleven, ott is volt honosítás, hatvan ember lett magyar állampolgár. Korábban nem említettem, Bostonban is, azután New York városában is. Állampolgárrá válás, könnyes szemek, és néha valaki megbotlott, nem azért, mert sánta, hanem a megatottságtól, ahogy jött a lépcsőre föl, a pódiumhoz. Számomra ez olyan, néhány alkalommal engem kértek, hogy mert a Magyar Országgyűlésből jövök, én fogjak kezét, és az a kézfogás vagy az az emberi megjelenítés. Állampolgárrá lenni azok számára, akik eljöttek, szinte mindenki számára olyan élmény, hogy megint csak jó tudni nekünk, a Magyar Országgyűlésnek, hogy ilyen is van. És talán az Észak-Connecticutiakat megemlíteni: dr. Somogyi Balázs egy orvos, ott él már negyven éve, tekintélyes ember a magyar körökben, a

magyar baráti közösségnek a vezetője. Ott is összejöttünk most már, nála a vacsorán körülbelül huszonöten. Szóval vannak ilyenek.

Azután megint vissza New Yorkba, onnan elvonatoztunk Washingtonba. A washingtoni magyar közösség, megint, több, mint szokott lenni. A nagykövetség, Szapáry György dr. valóban meghallotta azokat a korábbi panaszokat, hogy a magyar diplomácia nem foglalkozik a magyarokkal vagy nemigen áll szóba velük. Hát szóba áll és történik. Sok mindenki jelen volt, sok mindenki nem volt jelen. Azért mondom, hogy sok mindenki nem volt jelen, mert Washington elég jól ismerem, és talán több száz magyart is tudok vagy valamikor találkoztam velük, voltak, akik ott voltak, voltak, akik nem, voltak távollévők. A magyar diplomácia, a magyar külképviselet és a magyar polgári, nemzeti vagy egyházi csoportok most közelebb vannak egymáshoz, mint bizonyos időkben. Most nem kívánok hosszabb áttekintést adni, de ez is jó irányba mozdul.

ELNÖK: Elnök Úr! Bocsánat, csak lassan eljár az idő.

DR. HORVÁTH JÁNOS (Fidesz): Akkor nagyon röviden a következő két helyet, köszönöm, elnök úr. Utána Florida, Miami, a félszigetnek a déli csücske, igen eleven, szép élet volt. Ott két országgyűlési képviselő is eljött, tehát the Members of the United States Congress, tehát annak a nagy országnak az országgyűlési képviselője, tudták, hogy ott leszek és ismertem őket. Szóval ott érdekes, külpolitikai beszélgetések is voltak. Azután onnan röptem Los Angelesbe, ahol ugyancsak siker, élmény volt. Van szerencsére olyan főkonzulunk is és olyan apparátus, hogy részei kívánnak lenni annak, amit mi így nevezünk, hogy magyar nemzet, magyar haza.

Talán, ha szabad tanácsolnom az elnök úrnak és képviselőtársaimnak, menjünk el oda, akinek csak módja van, keressük meg és hívjuk őket. Ez élő valami, több annál, mint ahogy a régi világban szokták mondani, hogy az amerikában a „hanky”-k a legalsóbb társadalmi osztály. Hát nem ott vagyunk. Van egy magyar élet, és ha ezt mi élesztjük és őket a részeivé tesszük a magyar nemzetnek, és mi úgy tekintjük őket, akkor ez egy értékes forrás.

Itt megállok, elnök úr, mert hallom, az idő erre készlet. Nem ez a teljes kép, de, gondolom, ízelítő.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen, elnök úr. Megfogadjuk a tanácsát, és a következő kihelyezett ülést Los Angelesben fogjuk megtartani. *(Derültség és taps.)*

A beszámoló mellett, illetve a tájékoztatója mellett a kezembe került az Amerikai Magyar Napló egyik száma, amely önrel foglalkozik, illetve egy beszélgetést közöl, a címe: „Egyszerre lenni magyarnak és amerikainak növeli emberi értékünket”. Ajánlom mindenki figyelmébe, nem ezt a mottót, hanem egyáltalán magát a beszélgetést, és az útról, illetve az elnök úrnak a felfogásáról, tevékenységéről nagyon sok mindent megtudhatunk ebből a cikkből is.

Sajnos a mai napirendet egy kicsit átírta az idő, illetve a köztársasági elnök úrnak a beszéde lesz egy órákor, ezért jelezték felém a frakcióból, hogy mindenki szeretne részt venni ezen az ülésen, illetve az ülés kezdetén szeretnének bent lenni. Ettől függetlenül megkérdezem, hogy van-e kérdésük az elnök úrhoz. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, hogy nincsen.

Én a magam nevében is szeretném megköszönni az elnök úr tájékoztatóját, és szeretném majd arra kérni, hogy a jövőben esetlegesen egy részletesebb tájékoztatóra is szeretnének elhívni az elnök urat.

Köszönöm szépen és jó munkát kívánok.

DR. HORVÁTH JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr, köszönöm, képviselő urak.

ELNÖK: Köszönjük szépen.

Egyebek

Az egyebekben: Topolya nem lesz a jövő héten, nem tudtuk leegyeztetni, talán majd a választások után.

Köszönöm.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 46 perc)

Potápi Árpád János
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Farkas Cecília